

Hermelinska

Nätverket

Præusquam saliri mori

Hellre döden än släckas



*Nummer 14
Juni 2005*

Nu är det bara ett år kvar

Den 16,17 och 18 juni 2006 - om nästan exakt ett år - är det dags för nästa släkthemöte. Denna gång förlagt till Filipstad. I Olof Hermelins hemtrakter och i närheten av Bångbro där syskonen Ellen (gift med Erik Dahlgren), Carl (gift med Andrea) och Anna växte upp.

På fredagen kommer traditionellt (sedan 2001) släkthemästerskap i golf att hållas. Det är flera spelare som vill rycka vandringspriset ut Olofs (Roberts kvist, Skänninge) händer. Själv har jag redan nu börjat ta lektioner. Lena hävdar att det borde jag gjort för länge sedan!



Välkomnande Henniehammars Herrgård

På lördagen är det lunch, släkthemöte och ett stort, överveldigande, härligt "come together" på Henniehammar strax utanför Filipstad. En konferensgård utöver det vanliga. Som inledning på kvällen kommer Andrea att berätta om Bångbro. De som missade Andreas föreläsning om Stockholm får ett nytt tillfälle att lyssna på en talare med osedvanliga kvaliteter.

På söndagen är det Kopparberg som är centrum för våra aktiviteter. Ebba och Niklas som tagit initiativ till detta möte ordnar flera intressanta besök i sina hemtrakter och avslutar släkthemötet med att bjuda på en färdknäpp i sin stuga.

Du som inte brukar delta i släkthemöten - passa på nästa år, det är inte bara trevligt utan också roligt. Att lära känna släktingar kan man alltid ha glädje av. Jag läste Lasermannen för en tid sedan. En bok som varmt rekommenderas. I författarens tack nämndes Kristof Tamas (gift med Fredrike, Åsbygrenen) som delat med sig av sina stora kunskaper om integration, migration och rasism. Intressant ämne att diskutera med Kristof när vi återigen ses vid ett släkthemöte.

johan@hermelin.com

Riddarhusets Genealogiseminarium söndagen den 13 mars 2005

Denna strålande söndagsmorgon i mars mötte 150 deltagare upp till Riddarhusets första, men säkert ej sista, genealogiseminarium. Riddarhuset lyste vackert i marsolen och Stockholm hade knappt vaknat när adelssläkternas representanter tog Riddarsalen i besittning efter att ha åtnjutit frukostförtäring i Trapphallen.

Utanför Riddarsalen marknadsförde Gudrun Walla och Karl-Henrik Stiernspetz sina produkter, Karl-Henrik sålde färgfotografier av vapensköldarna för 100 kr styck och Gudrun "wallade" oss runt bland brickor,

kuddar och canvastryck med Riddarhussläkternas vapensköldar möjliga att beställa på plats. Priser från 250 kr och uppåt för brickor och 390 kr och uppåt för canvastrycken. Själv köpte jag en kudde med Hermelinska vapnet på brunt linnetyg.

Ulf Gyllenhammar, ledamot av Riddarhusdirektionen, öppnade seminariet med att uttrycka sin glädje över att så många hade kommit för att delta. Riddarhussekreteraren Henrik von Vegesack höll ett inledningsanförande där han redovisade för kommande projekt som

Riddarhuset har beslutat genomföra. Man har antagit en underhållsplan för hela Riddarhuset och man är i princip igång med en fasadrenovering. Sällskapsvåningen skall få en ansiktslyftning och bättre belysning skall installeras. Dessutom skall säkerheten förbättras genom montering av dolda övervakningskameror. Till hjälp för besökare skall Riddarhuset införa elektroniskt guidestöd som finns på flera museer idag. Henrik von Vegesack nämnde för deltagarna att Riddarhuset arrangerar kulturdagar i Riddarhuset mellan den 5 och 11 september 2005, där en massa intressanta saker kommer att visas, som han uttryckte det. Henrik visade även en glädje över det överväldigande intresset för seminariet och sa att om adelsmötet hade rönt samma intresse hade allt varit perfekt.

Ian Hamilton

Nästa punkt på dagordningen var ett föredrag om genealogi som hölls av Ian Hamilton. Han har varit ordförande för Genealogiska Föreningen och inledde med att dela upp släktforskningen i tre delar; Vetenskapen, Samlarintresset och Traditionsbärarna. Vetenskapen presenteras nedan men två hörnstenar Ian nämnde var källkritik och arkivkunskap för att kunna släktforska. Samlarintresset bestod av kvantitativa insamlande av fakta och kunskapen att ta tillvara andras forskning. Traditionsbärarna har en viktig roll i släktforskningen eftersom de muntligen för kunskapen vidare och kan sin släkt på sina fem fingrar. Ian Hamilton började verkligen ifrån början när han presenterade släktforskningens historia för oss. Han började på Kain och Abels tid för att efter Noak hoppa till Gustav Vasa som fick epitetet - upphovsmannen till svensk modern släktforskning för att därefter nämna genealoger som Rasmus Ludvigsson och hans betydelse. Riddarhusets tillkomst 1626 säkerställde kontrollen och ordningen av de adliga släkterna. Frälset blev börsadel. Prästerskapet följde adelns exempel i början av 1700-talet och uppgifter om släkterna samlades och registrerades. Borgerskapet, ofrälse ståndspersoner och vanligt folk följde under 1800- tal och 1900-tal genom arkivens och teknikens utveckling. Mitt i Ians anförande började han jämföra släktforskningen med Gregorius sju dödssynder. Hans lite märkliga men intressanta jämförelse löd ungefär som så att släktforskarens högfärd bestod i tolkningen av släktens egna betydelse, fros-seriet i arkivmaterial och data, vållust i det eggande arbetet att komma längre och längre bak i historien



Riddarhussekreterare Henrik von Vegesack inledde seminariet med att berätta om en omfattande och intressant verksamhet på Riddarhuset.

och avund från andra som inte har samma "fina" släkt. Ian fortsatte med att beskriva girighet i arvstvis-ter efter släktingar, lättja i det att en släktforskare kunde väl skaffa sig ett "riktigt" jobb och vrede över orättvis behandling av detaljer och händelser i den egna släkten.

Efter denna något annorlunda beskrivning av släktforskning så gav han följande uppräknin-g för att kunna komma igång med släktforskning och lyckas med sin upp-gift.

1. Säkra informationen - brev, foton, berättelser m.m.
2. Använda litteratur, kalendrar, utredningar samt annat utgivet släktforskningmaterial m.m. (källa: bibliotek, genealogiska föreningar i Sundbyberg (nyöppnad i gamla Maraboufabriken))
3. Leta i kyrkoböcker, som finns på mikrofilm (Arninge), man kan beställa genom något som heter SVAR.
4. Gensline - kyrkoböcker finns som bilddokument på internet (Enligt Ian så finns det en mängd digitala hjälpmedel för forskning.)
5. Bouppteckningar, domböcker, tidningsartiklar, rullor m m.
6. Utbyte med andra forskare (studiecirklar, föreningar, internet).

A och O i all typ av släktforskning var noggrannhet med källmaterialet och den källkritiska granskningen av materialet, behovet av dubbelkontroll för att uppnå fullständighet, exempelvis eliminering av s.k. lösa ändar. Föreläsningssnittet avslutades med frågor och ett inlägg som underströk den oerhörda vikten av källkritisk granskning. En annorlunda fråga kom upp angående en artikel i media för en tid sedan där man konstaterade att 10 procent av alla fäder inte är pappa till de barn de tror är sin egen avkomma. Frågan löd om det var bättre förr eller om man kan konstatera att ju längre bak vi söker desto större sannolikhet att hitta fäder som inte är fäder till de barn som ingår i släktledet, dvs frågeställaren ifrågasatte om släktforskning bara på den grunden var en icke vetenskap. På den frågan svarade Ian Hamilton kärnfullt att genealogi och genetik är två olika saker.

Per Nordenvall

Efter en nödvändig bensträckare så fortsatte Riddarhusgenealogen Per Nordenvall seminariet. Han började

med att ta upp genealogi ur Riddarhusets synvinkel. Det var att fastställa om en person är adlig, till vilken ätt man hör och vem som är ättens huvudman. Genealogi bedrivs i formerna stamtavlor och adelskalendern. Ansvar för ligger en Riddarhusgenealog, en kalenderredaktör och en kanslist. Han redogjorde för äldre genealogier och nämnde Rasmus Ludvigssons och Anna Banérs släktbok. Nordenvall beskrev den första redaktionen i form av 1762 års originalgenealogier. Han beskrev också Riddarhusets betydelse för samordningen av släktregister över adelsmän. Bland annat så nämnde han att prästerskapet uppfordrades genom kungörelse 1765 att insända uppgifter till Riddarhuset om födda, vigda och döda adelsmän. Dessa register finns än idag samlade på Riddarhuset och man kan spåra personer till den församling där vederbörande var skriven. Den andra redaktionen bestod i Markus von Württembergs konceptgenealogi som ersatte de gamla släkttavlor 1818 och gällde fram till 1941. Tryckta verk som bygger på konceptgenealogin var Anreps verk 1858-1864, Wrangel och Bergström 1897-1900 och Elgenstiernas verk 1925-1936. Den tredje redaktionen av stamtavlor bygger på Elgenstiernas verk och gällde mellan 1941 och 1998 då den fjärde redaktionen infördes och då i digital form.

Behovet av konformitet i Riddarhusets stamtavlor gjorde att ett särskilt projektarbete inleddes 2001 och avslutades hösten 2004. Riddarhuset försöker med jämna mellanrum revidera och komplettera stamtavlorna genom källkritisk forskning. Det är dock ett tidsödande arbete som kräver stor arbetsinsats och Riddarhuset behöver stöd av intresserade ättemedlemmar och andra forskare. Detta är en av anledningarna till att Stellan Pauli motionerade vid senaste adelsmötet om möjligheten för ett genealogiskt seminarium om stamtavlorna och dess förbättrande.

Stella Pauli

Nästa punkt i programmet var ett försök till en uppmaning till ättemedverkan vid uppdatering av stamtavlorna. Stellan Pauli gick mycket optimistiskt in för att försöka få de 150 deltagarna att förstå hur man skulle hjälpa till att uppdatera sin ätts stamtavlor med hjälp av Riddarhusets verktyg och redogjorde friskt för de olika stegen i processen. Föreläsningen gav en praktisk handledning i hur man gör och vad man skall tänka på när man förmedlar information till Riddarhuset. Släktföreningarna uppmanades att lämna reviderade uppgifter en gång per år och att när man väl lärt sig systemet så är det enkelt att göra arbetet enligt Stellas förslag. Han menade att det krävde studie av tekniken men att var och en skulle göra arbetet efter eget huvud och efter bästa förmåga.

Efter lunchen framförde Maximilian Hermelin sin vision om Riddarhusets framtida it-utvecklade genealogiska arbete. Han inledde med att ge en bild av var-

Riddarhuset befinner sig i nuläget med medlemsregister, adelskalender, stamtavlor, administration, stipendier, Arte et Marte, rapporter, genealogi m.m. Han jämförde släktföreningarnas nuläge avseende medlemsregister, genealogiregister o s v. Maximilian nämnde de gamla analoga system som Riddarhuset överfört till digitala och visade på hur systemen anpassats till respektive behov. Han berättade om sin vision där Riddarhuset och släktföreningarna tar gemensam sak angående administration, stipendier, adelskalendern m.m. Maximilian gav exempel på hur detta skulle kunna uppnås i en gemensam databas och uppnå effektiviseringar och kostnadsbesparingar både för Riddarhuset och släktföreningarna. Han gick in på fördelarna med en ökad integration mellan Riddarhuset och släktföreningarna. Maximilian menade att Riddarhuset kan frigöra resurser på en sådan integration och öka flexibiliteten. De kan lägga resurser på bättre kontroller och på säkerhet istället. Den typ av formateringsproblem som Stellan Pauli berört i sitt föredrag elimineras helt. Den enda svaghet som Maximilian såg var investeringen. Det krävs mycket arbete med att föra över befintlig information samt en stor investering för att lösa säkerhetsfrågorna. Maximilian



nämnde en årskostnad om 2 000 kr för släktföreningarna och 300 000 kr för Riddarhuset. De samlade åhörarna, som nog får klassificeras som konservativa men väl medvetna om it-utvecklingen och dess dynamik, behöver ytterligare jämförelse mellan ekonomi och nytta för att övertygas.

Maximilian gav en framtidsbild av hur it-teknik kan effektivisera både släktföreningar och Riddarhuset verksamhet.

Efter denna späckade förmiddag så bjöd Riddarhuset på lunch, bestående av en laxpudding med skirat smör, sallad, smör och bröd. Ett stort antal runda bord hade dukats i lantmarsalksalen och det var ett gyllene tillfälle att slå sig ner vid ett av borden och börja prata med närmaste fräse. Vid mitt bord satt flera Reuterswärd samt Munch af Rosenschöld och Gustaf af Klint.

Timmen förflöt snabbt och den återförsamlade skaran adelsmän och damer i Riddarsalen såg Johan ta scenen i besittning. Släktföreningen Hermelins ordförande började berätta om när den Hermelinska släktföreningen grundades och hur många medlemmar föreningen har idag och hur många som tillhör Riddarhuset.

Johan redogjorde för hur vi ändrade medlemsreglerna och om den debatt som föregick röstning på släktmötet i Nyköping. Han berättade om hur och när vi genomförde utvidgningen och vilken effekt den har haft. Styrelsens arbete blev nästa område Johan berättade om och vilka uppgifter som var och en har. Till sin hjälp vid presentationen hade Johan, liksom alla andra föredragshållare, powerpointbilder att visa och bild efter bild visade hur omfattande släktförningens arbete egentligen är. Vid en enkel översikt kanske omfattningen ter sig blygsam men den presentationen som Johan gjorde imponerade även på mig fast jag är styrelsemedlem och är en del av det arbete som presenterades. Då kan läsaren kanske tänka sig hur



150 deltagare samlades på Riddarhuset för ett givande seminarium om genealogi.

imponerade övriga åhörare blev. Johan berättade om fonderna och hur de används. Stipendier och understöd liksom släktmöten, mellanmöten, släktarkivet i Eskilstuna och Nätverket fick alla sina områden presenterade. När Johan skulle presentera www.hermelin.net via datorn och Maximilian fick äran att visa hemsidan så började flera åhörare att stöna av förtjusning. Imponerade deltagare börja kasta ur sig den ena frågan efter den andra och att Johan hade dragit över tiden med nästan en halvtimme verkade inte bekymra någon av åhörarna. Inte heller när Maximilian fick förbindelseproblem med internet och han var tvungen att starta om datorn började publiken att stöna efter paus utan satt andaktsfullt kvar tysta och väntade på fortsättningen. Johan underströk vilken oerhörd vikt hemsidan har haft för kontakterna med övriga släktingar runt om i världen. Spridningen av släkten Hermelin kanske inte är mer omfattande än hos andra släkter men hemsidan har hjälpt till att få kontakt med både släkt som varit "förlorade" och kontakt med nya släktingar som vill vara och har blivit medlemmar i

föreningen. Efter en lång men intressant genomgång fick Johan ytterligare frågor från publiken. Även undertecknad fick åtskilliga frågor från omkringsittande åhörare i Riddarsalen. En med sanning oerhört inspirerande reaktion från våra fräse vänner som fick mig att känna mig än mer stolt över mina kära släktingars stora insatser för att vi Hermeliner skall känna att vi har något tillsammans värt att kämpa för.

Otto von Krusenstierna

Nästa programpunkt var Otto von Krusenstierna, ordförande för släktförningen von Krusenstierna, och vad släktförningarna förväntar sig av Riddarhuset och övriga släktförningar. Otto berättade att deras

släktförning grundades 1987 och att man har släktmöten vart fjärde år i Sverige och vart fjärde år i Tyskland, där en stor del av släkten finns. De har ett släktarkiv som förvaras på Kalmar läns museum och han berättade att man ger ut ett släktbrev årligen, ett på svenska och ett på tyska. Otto nämnde smått försynt att man nyligen startat upp en hemsida och tillade att den inte på långa vägar kunde mäta sig med den Hermelinska.

Otto von Krusenstierna gick efter presentationen av släktförningen över till att berätta om sina förväntningar på Riddarhuset och släktförningarna. Hans vision är att kontakten mellan Riddarhuset och släktförningarna skall förbättras genom att man inrättar en särskild kon-

taktperson på Riddarhuset dit släktförningarna kan vända sig med uppgifter och få information om bland annat praktiska saker. Han ville likställa kontaktpersonen med ett "bollplank". En annan idé var att släktförningarna borde anmäla intresse till Riddarhuset att få vara fadderförningar för andra släktförningar som vill utöka sina aktiviteter samt hjälpa släkter att komma igång och bilda en släktförning. Otto pratade sig varm om seminariet och att detta varit ett utmärkt exempel på hur man kan bedriva nätverk mellan släktförningarna och Riddarhuset. Dessa bör återkomma med jämna mellanrum samt att man skulle kunna anordna workshops med olika teman mellan seminarierna. Otto von Krusenstierna menade att det är en logisk skillnad i målsättningarna mellan släktförningarnas och Riddarhusets genealogiska arbete och att släktförningarna därför bör stödja Riddarhuset i deras arbete. Han önskade att Riddarhuset skulle vägleda och kommunicera med släktförningarna i en större och mer aktiv utsträckning för att vinna syner-

gieffekter på ett sådant samarbete.

Sist på agendan stod Henrik von Vegesack som skulle prata om vad Riddarhuset förväntade sig av släktföreningarna. Henrik inledde med att säga att Riddarhuset vill att släktföreningarna skall vara en positiv resurs vid marknadsföring av olika kulturevenemang samt vara en tillgång så att släktrepresentanter kan hjälpa till vid evenemangen. Släktföreningarna bör ta ett mer tydligt initiativ för att sprida information och skapa intresse för Riddarhuset och dess evenemang. Riddarhuset efterlyste ett mer aktivt deltagande från släktföreningarna avseende den genealogiska verksamheten. Henrik avsåg det som Stellan Pauli också förordat nämligen att föreningarna med jämna mellanrum skall lämna in uppgifter om släkten och släktmedlemmarna. Han efterlyste också idéer till förbättringar och även fler aktiviteter liknande det genealogiska seminariet. Han underströk vikten av att släktföreningarna stödjer varandra och att man ordnar kontaktpersoner som Riddarhuset kan kontakta vid behov. Mot slutet av sitt korta anförande underströk Henrik igen vikten av att släktföreningarna stöttar varandra och indirekt hjälper till att öka antalet släktföreningar. En idé han framförde var att aktiva släktföreningar skulle börja med uppsökande verksamhet mot släkter utan förening och mot mindre aktiva föreningar och skraddarsy stödinsatser.

Efter att anförandena var avklarade och detta punktligt klockan 15.10, helt enligt dagordningen startade den avslutande diskussionen där alla medverkande fick ställa frågor till den samlade föredrags-hållarpanelen. Ett tjugotal personer gjorde sina röster hörda med frågor och framförande av egna erfarenheter samt kritik för och emot seminariet och de framförda idéerna och önskvärda åtgärder. Jag skall inte använda mer papper åt att återge alla dessa inlägg utan förkorta det hela till att slå ett slag för RAUK, som en av deltagarna vill belysa för de samlade frälseätterna. RAUK (riddarskapets och adelns ungdomsklubb) har

till uppgift att under trevliga former främja kontakten mellan medlemmar av Riddarhuset som är från 18 upp till och med 35 år. Svenska RAUK har 320 medlemmar och har en motsvarighet i elva länder i Europa. Alla är anslutna till CILANE som är den övergripande organisationen för adeln. Tre stolpar eller hörnstenar är RAUK uppbyggd på och dessa är att ordna sällskapliga möten med baler och cocktailparties, att arrangera kulturaktiviteter med slottsbesök, museiutflykter och bildande föredrag samt att vidmakthålla ett internationellt utbyte mellan Europas riddarhus.



Riddarhuset den 13 mars 2005

Efter en hel dag med mycket intressanta idéer och förslag på förbättringar mellan släktföreningarna och Riddarhuset så ser inte jag bara fram emot nästa seminarium utan misstänker att det gör minst 150 personer till.

Fredrik I:son Hermelin

Lilla Bukowskis februariauktion 2005



Vår vinterlandskap.
Daterad 1913. Duk 41 x 71 cm.
Utropspris: 8.000 - 10.000:-
Klubbat pris: 11.500:-

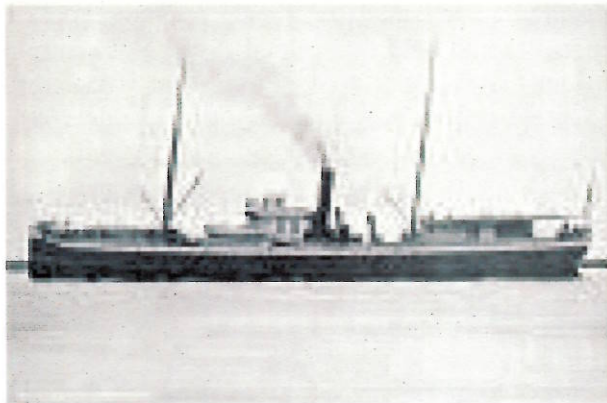


Gata i tysk medeltida stad.
Duk 88 x 58 cm.
Utropspris:
6.000 - 8.000:-
Klubbat pris:
4.000:-

Lite smått och gott

Söker man efter namnet Hermelin så visar det sig att man kan finna nästan vad som helst

<http://www.faktaomfartyg.com/>



samuel_gustaf_hermelin_1876.htm är en site om fartyget Samuel Gustaf Hermelin, ganska intressant. Lite om fartyget kunde du läsa i förraförre nummret.

Engelska kanalen - ett industriprojekt i Norrbotten

Genom århundradena har det kommit och gått människor med visioner och idéer om hur Norrbotten ska utvecklas. En av dessa idéer var att bygga en kanal förbi Ede och Hedens forsar i Luleälv för att underlätta malmtransporten mellan Gällivare och kusten. Redan på slutet av 1700- talet hade Hermelin en idé att kanalisera Luleälv men det stannade vid en tanke. När man sedan på 1860- talet återupptog hans idé om en kanal hade tekniken kommit en bra bit framåt. Järnväg hade börjat byggas på flera håll.

Ulla Sundén vid Luleå universitet har skrivit en B-uppsats i ämnet vilken kan läsas på:
[http://www.bodenonline.com/heden/Underliggande_sidor/B_uppsats_Engelska_kanalen.doc%20\(OB\).pdf](http://www.bodenonline.com/heden/Underliggande_sidor/B_uppsats_Engelska_kanalen.doc%20(OB).pdf)

Lilla Bukowskis decemberauktion 2004



Besök vid stugan.

Olof H. Duk 34 x 56,5 cm.

Utropspris: 12.000 - 15.000:- Klubbpris: 13.000:-

Stockholm - huvudstaden anlagd mellan Mälaren och Saltsjön - sedd ur ett 750-årigt perspektiv.

Den 17 april samlades ett tjugotal vetgiriga Hermeliner i Hedvig Eleonora konferenslokaler på Östermalm. Under nästan tre timmar gav Andrea oss en välbehövlig duvning i allt värt att veta om vår huvudstads 750-åriga historia.

Den trevliga och gemytliga eftermiddagen avslutades med en gemensam middag.

Matkaravanen med Dag

Vänner, vad sägs om en Mat-karavan med Dag Thorsson? Så här står det på www.matkaravan.nu om stockholmskaravanen:

"Hjälp! Hyllorna är överfulla av spännande mat: märkligt doftande örter, färggranna frukter och mystiska burkar, men jag känner nästan inte igen någonting. Och jag vet inte ens vem jag ska fråga. Så kan det låta när de nyfikna tittar in i en etnisk mataffär.

Lugn. Kom med på Mat-Karavan tillsammans med mig! Smaka, dofta, lär och ha roligt. Jag har ätit mig igenom mera av maten från de här affärerna än du står ut med att lyssna på. Under tre timmar får du chansen att diskutera hur man bankar citrongräs till doftande drinkar och veta hur man använder blommande kinesisk broccoli. Räkna med att smaka på zeresjk, likya, svart salt och ylikypsäfläsk bland mycket annat.

Dessutom får du Mat-Karavans egen lilla guidebok med godbitar från A-Z, kartor och adresser till handlare som du kan köpa allt det goda av."

Jag fick den härliga mat-karavan-vandringen i knät. Skribent-kollegan Lisa Förare Winbladh hade redan lockat flera tusen personer från hela södra Sverige till gruppen av mångkulturella matvaruhandlare som samlats kring Möllevångstorget i Malmö. Hon menade att jag på samma sätt borde locka nyfikna till Stockholms etniska matcentrum kring Hötorget. I november 2004 kunde de första matkaravanerna i Stockholm dra ut, pulsande i den oväntade snön. Tidningar och radio har varit nyfika karavan-vandrare och berättat om deltagarnas möte med den exotiska mat som finns att upptäcka mitt ibland oss.

Hermelinkaravan

Du är välkommen att karavandra med Hermeliner i höst lördagen den 25/9 klockan 10:00. Gruppen, maximalt 12 personer (det är trångt mellan hyllorna!), utgår från Hötorgshallen, ingången mot Hötorget. Särskilt för hermelinkaravanen gör jag några extra inslag så att vi får tre timmar på oss ibland kryddor och grönt från när och fjärran. Priset är 350 kronor.

Bokning är bindande och sker genom Jan.



Dag omringad av allehanda ris, kryddor och andra spännande burkar.

För att vi skall känna oss riktigt sugna på att matkaravan-vandra med Dag så bjuder han på en annorlunda risrätt.

RECEPT: Persisk basmati-ris med vacker presentation

Den vackraste presentation av ris jag sett mötte jag hos en persisk familj. Finlemmat vitt basmatiris serverades överstrött med röda torkade berberisbär och med guldgula inslag av hårdkokt äggula. Basmatiris är sannolikt oöverträffat bland de rissorter som ska serveras torra och luftiga. På Mat-karavanen får jag anledning att förklara varför.

Med metoden nedan får du också en risskorpa som sitter fast i botten på riskastrullen, men är härligt god att äta. Skrapa ur skorpan och servera med maten. Ju högre värme och mera olja, desto bättre för skorpan.

I en bra teflonklädd riskastrull sitter inte risskorpan fast.

Tillagningen består av stegen: sköljning, blötläggning, blötkokning och torrkokning.

Ingredienser till 4 portioner:

2 - 3 dl basmatiris
vatten och salt
1-3 msk druvkärnolja, olivolja eller klarat smör

Till dekoration:

2 ägg
1 - 2 msk torkade lingon eller 1/2 msk vattlingon/
färska lingon

Tag fram en finmaskig sil.

Ställ silen i en kastrull under en vattenkran (t ex den kastrull du tänker använda för riskoket) så att silen vilar stadigt. Slå i riset. Skölj det 2 minuter och gnid under tiden riskornen med fingrarna för att hjälpa till att skölja bort rismjöl som sitter kvar på riset efter polering.

Slå ris och nytt kallt vatten i en skål. Låt riset ta upp vatten en kvart.

Separera gulor och vitor i två ägg. (Du behöver inte vitorna). Koka gulorna 4-5 minuter i lätt saltat vatten och kyl dem.

Koka upp rikligt med vatten till riset saltat som potatisvatten. Räkna cirka 6 - 8 gånger så mycket vatten som ris.

Koka riset livligt 6-8 minuter. Har du torkade lingon, håll lite av det heta vattnet i en skål över lingonen. HÅLL SEDAN BORT KOKVATTNET, genom att slå upp riset i silen igen.

Täck botten på kastrullen med oljan du valt eller klarat smör. Slå riset över.

Koka riset torrt under lock på medelvärme 10 minuter. (Höj eventuellt värmen för att få en knaprigare risskorpa.)

Hetta upp berberisbären/de torkade lingonen med en msk vatten så att de blir mjuka och sväller.

Servera riset överstrött med lingon och hårdkokt smulad äggula.

Dag Thorsson
telefon 0708-195319
dag@1953c.com

Fond-och kassaförvaltarnas sida

Medlemsregister

Du vet väl att vårt nya medlemsregister finns på vår hemsida, www.hermelin.net. Där kan var och en själv kontrollera och ändra uppgifter om adress, telefon m.m. för sig själv och de närmaste släktingarna, d.v.s. föräldrar, syskon och barn. Gör det, tack! Adressändringar via Skatteverket når inte oss. Inloggning på hemsidan görs med medlemsnummer som kod och förnamn som lösen.

Har du inte tillgång till Internet skriv då gärna ett litet brev till mig, så lägger jag in det som behövs. Och glöm inte berätta för oss om annat av intresse som händer i familjen. Speciellt gäller detta de medlemmar som egentligen inte tillhör den friherrliga ätten Hermelin enligt Riddarhusets regler. Vi kan nämligen inte få assistans från Riddarhuset avseende förändringar i dessa familjer

Bokslut 2004 .

Verksamheten för år 2004 kan sammanfattas enligt nedan. Intäkterna består huvudsakligen av

utdelningar och kapitalvinster medan kostnaderna till största delen är skatter och utdelade stipendier.

Resultaträkning 2004 (Kr)	Intäkter	Kostnader	Resultat	Kommentar
Hermelinska släktföreningen	282.545	-119.529	163.016	Behövs för släktemöte
Victor Hermelins Minne	158.072	-117.483	40.589	Utrymme fanns för
Ebba Sophia Ribbings Minnesfond	38.276	-25.691	12.585	65% fler stipendier

Fondernas utveckling

Jämfört med tidigare redovisningar är nedanstående värden rensade från alla skattekonsekvenser, dvs. skatter på både realiserade och orealiserade vinster är avdragna.

Totalt för perioden sedan föregående släktemöte är fondvärdets förändring -13%, men fortsätter utvecklingen som hittills i år kan vi kanske återta nästan hela underskottet före årets slut.

Portföljvärden (Tkr) per utgången resp. period	2005-05	2004	2003	2002	2001	2000
Hermelinska släktföreningen	4.180	3.778	3.511	2.788	3.856	4.999
Victor Hermelins minne	6.041	5.509	5.026	4.010	5.566	6.674
Ebba Sophia Ribbings minnesfond	1.289	1.169	1.099	979	1.275	1.480
Totalt	11.510	10.456	9.636	7.777	10.697	13.153
Värdeförändring för respektive år	+10%	+10%	+24%	-27%	-19%	

Stipendier och understöd

Vår ambition är att de stipendier som utdelas från våra fonder ska uppgå till omkring 20 % av ett basbelopp per termin. Stipendier för vårterminen 2005 med vardera kr 8.000 har därför tilldelats följande fyra ambitiösa ungdomar:

Axel, son till Olof & Christina, Virkvarn. Studier vid Södertörns högskola

Carl Oredson, son till Gabrielle, Stockholm. Studier i japanska vid Universitetet i Kyoto, Japan. (Utbytesstudent från Stockholms Universitet)

Karin Röhsman, dotter till Margareta & Björn Röhsman. Studier vid Chalmers, Göteborg

Gabriel, son till Mauritz & Sanne, Stockholm, Studier

vid Södertörns Högskola

Antalet sökande till stipendierna har de senaste åren sjunkit anmärkningsvärt mycket och vi vet ännu inte orsaken till detta. Är det bara en tillfällighet eller är akademiska studier inte intressanta för dagens ungdomar?

Nya och gamla stipendiater är välkomna med ansökan till styrelsen (ordföranden eller skattmästaren), senast 1/3 för vårterminen och 1/10 för höstterminen. Är du mellan 18 och 28 år och bedriver akademiska studier kan du få stipendium från oss under upp till 5 år. Till ansökan fogas studieintyg från vederbörande skola. Ansökan bör även innehålla uppgift om bank- eller postgirokonto dit utbetalning kan ske samt E-mail-adress för vårt svar tillbaka.

Erik & Olof

Bland grenar och kvistar

Som Ni alla ser så är det tunt och sparsamt med information under ovanstående rubrik, snälla ni som läser nätverket. Hjälp oss att fylla sidan med nyheter om allt som sker. Bilder på brudpar, nyfödda och varför inte guldbröllopspar. Alla bidrag tas tacksamt emot.

mauritz@hermelin.com

Födda

Cecilia Hermelin (dtr till Christofer och Ulla, Grebbe-
stad, Åsbygrenen) & Emil Delkvist har fått en son Karl
Svante Christofer den 15 februari 2004.

Helena (Österbygrenen) och Angus Henderson har
fått en son Montgomery Francis Gustav
den 2 maj



Caroline Atmer (Roberts
kvist) och Magnus Eriks-
son fick en dotter Cornelia
Irma Gunilla 15 Juni 2003.
Cornelia är nu 2 år gammal,
men lika söt ändå.

Oloftavlor Bukowskis inter- nationella höstauktion



Sommarlandskap.

Duk 115 x 82 cm.

Utropspris: 15.000 - 20.000:-

Klubbat pris: 41.000:-



Sommarlandskap med figurer och eka.

Daterad 1886. Duk 42,5 x 60,5 cm.

Utropspris: 20.000 - 25.000:-

Klubbat pris: 22.000:-

Först skall vi hurra för många under året redan avklarade jubilarer.

Februari

Den 1:a fyllde Ebba Hermelin 50 år
Kopparslagargatan, 29 412 61 Göteborg
Tel 031-16 86 24

Den 20:e fyllde Maximilian Hermelin 70 år
386 Ave. Charles De Gaulle 01800 Villieu-Loyes-
Mollon France max.hermelin@wanadoo.fr
Tel +33-(0)4 74370491

Mars

Den 24:e fyllde Otto Hermelin 50 år
Mosstorpsvägen 47, 181 56 Lidingö otto.
hermelin@geo.su.se
Tel 08-765 13 73

April

Den 2:a fyllde Dag Hermelin 60 år
Stora Fridhem, 614 34 Söderköping dag.
hermelin@swipnet.se
Tel 0121-218 90

Den 14:e fyllde Magdalena Hermelin 70 år
Vesslevägen 6, 131 50 Saltsjö-Duvnäs
magdalenahermelin@hotmail.com
Tel 08-716 00 69

Den 15:e fyllde Christina Hermelin 60 år
Virkvarn Hill, 572 92 Oskarshamn
Tel 0491-641 45

Den 29:e fyllde Christofer Hermelin 60 år
Tage Wikströms gata 7, 457 72 Grebbestad
Tel 0525-12130, 10345

Maj

Den 11:e fyllde Elena Hermelin 70 år
17710 La Bonita Place, CA 90701 Cerritos, Califor-
nia USA
Tel +1 714 521 8975

Juni

Den 3:e fyllde Inga Jungstedt 80 år
Brännkyrkagatan 19, B 118 20 Stockholm
Tel 08-84 12 40

Den 9:e fyllde Diane Hermelin 60 år
72 Illingsworth, St Leonards Hill, Windsor Berkshire
SL4 4UP England
Tel +44-7538-603 07

och här kommer de kommande jubilarerna.

Den 22:e fyller Theresa Hermelin 70 år
8861 Belday CA 90630 Cypress, California USA
Tel +1 714 761 6452

Augusti

Den 13:e fyller Sten Skragge 80 år
Svartviksslingan 88, 167 39 Bromma
Tel 08-25 92 33

September

Den 1:a fyller David Hermelin 50 år
Herrhagsgatan 8, 652 18 Karlstad
Tel 0706-429854

Den 3:e fyller Constance Hermelin 60 år
Urb. la Sierrezuela 53 B, ES-29650 Mijas-Costa
constanceesp@teleline.es
Tel +34 95 247 2479

Den 18:e fyller Kerstin Hermelin 60 år
Marieberg, 640 20 Björkvik kerstin@erme.se
Tel 0155-711 05

Den 19:e fyller Christian Hermelin 50 år
Falugatan 22, 113 32 Stockholm
christian.hermelin@telia.com
Tel 08-30 81 71

November

Den 1:a fyller Susanne Grapengiesser 75 år
Norrby, 570 60 Österbymo
Tel 0140-800 01

Den 2:e fyller Nils-Magnus Hermelin 70 år
Järnvägsgatan 15, 245 32 Staffanstorps
jakobina@algonet.se
Tel 046-25 45 61

Den 7:e fyller Bengt Hermelin 60 år
72 Illingsworth, St Leonards Hill, Windsor Berkshire
SL4 4UP England
Tel +44-7538-603 07

*Vi i styrelsen gratulerar
Er alla med detta fång
sommarmblomster*



Olof Hermelin var professor i latinsk vältalighet

Olof Hermelin föddes år 1658 i Filipstad, som son till stadens borgmästare Nils Månsson Skragge. När han var 19 år skrev han in sig vid Uppsala universitet där han studerade språk och juridik. Det var under studietiden som han tog sig namnet Hermelin.

I slutet av 1680-talet utnämndes Olof Hermelin till professor i latinsk vältalighet och poesi vid universitetet i Dorpat, våra dagars Tartu, i Estland. Han kallades hem igen vid 1690-talets mitt, och utnämndes till rikshistoriograf med uppdrag att skriva texten till Erik Dahlberghs berömda bildverk *Svecia antiqua et hodierna*.

Det arbetet blev dock aldrig utfört, för Hermelin fick ungefär samtidigt ett annat uppdrag: att författa stridskrifter mot rikets fiender, däribland Ryssland på latin förstås, de skulle ju kunna läsas i hela Europa.

Hermelin var en skicklig propagandist, och år 1701 utnämndes han till sekreterare vid Karl XII:s fältkansli. Under de följande åren delade han den svenska arméns öden, men hann också skriva en hel del latinsk poesi, som anses hålla mycket hög klass.

Spåren efter Olof Hermelin upphör I och med slaget



vid Poltava 1709. Vad som hände honom vet man inte, men mycket talar för att han blev tillfångatagen. Enligt vissa uppgifter ska tsar Peter den store - som väl kände till Hermelins antiryska pamfletter - redan i Poltava ha låtit "nedsabla och massakrera" honom vid ingången till sitt eget tält.

Latinsk handskrift tolkad efter trehundra år

För mer än 300 år sedan skrev en ung man en diktcykel på latin till Sveriges ära. Mannen, som hette Olof Hermelin, fick ett dramatiskt liv, och dikterna blev aldrig utgivna, aldrig översatta, inte förrän nu. Och alltsammans började med en artikel i SvD.

Tidningsartiklar får ibland oväntade konsekvenser.

I en intervju i SvD för snart två och ett halvt år sedan berättade den pensionerade litteraturprofessorn Tore Wretö om sin översättning av en fransk 1700-talskrift. Det var ett kraftprov, inte minst med tanke på att Tore Wretö är blind sedan början av 1990-talet, och han hade inga planer på några nya projekt. Men så fick han en idé. Han kände till en handskrift på latin från 1600-talet, en diktsvit med titeln *Hecatompolis Suionum* skriven av en viss Olof Hermelin. Dikterna, som är avfattade på det antika versmåttet elegiskt distikon, är 101 till antalet, och handlar om lika många städer i det stormaktstida Sverige.

Två av dikterna hade han redan översatt för en hembygdstidskrift, och att ta sig an de övriga var en tanke som lockade honom. Men det fanns ett problem. Heca-

tompolis existerade bara som handskrift, och för att kunna använda sina datorprogram måste Tore Wretö få den avskriven. Detta nämndes helt kort i intervjun, och sannerligen, redan samma dag som den var införd hörde en herre av sig och erbjöd sig att ordna saken. Det blev inledningen till ett givande samarbete, som nu har burit frukt. Möjligen kan vissa formuleringar putsas ytterligare, men på det hela taget är översättningen av *Hecatompolis* färdig.

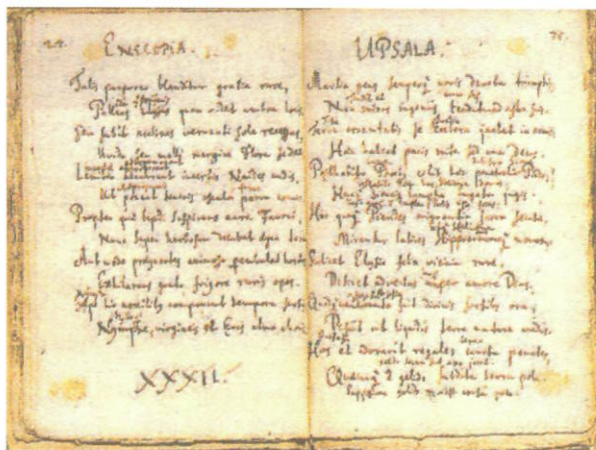
Det har varit nästan ett heltidsarbete under ett års tid, säger Tore Wretö.

– Det har krävt både tid och tålamod. "Ibland har det tagit mig flera dagar att knäcka en enda svår formulering. Karlshamn och Hjo jobbade jag fruktansvärt med, det var ett knåpande att få ihop vers och formuleringar".

Helt ensam har han emellertid inte varit, han har haft en liten expertpanel att rådgöra med. Herrn som hjälpte till med avskriften heter Bengt E Thomasson, och är i likhet med Tore Wretö pensionerad professor, och dessutom specialist på latinska inskrifter. Den andre experten är Hans Helander, professor i klassiska språk i Uppsala och specialist på just Olof Her-

melin och hans poesi. De har resonerat med varandra via telefon och mejl, och har, det medger Tore Wretö, haft väldigt roligt under tiden.

Vilken sorts alster är det då som de lärda herrarna har roat sig med? Kanske kan det betecknas som en propagandaskrift, ägnad att förhålliga det sena 1600 talets Sverige. I Hecatompolis träder de svenska städerna fram en efter en, från Ystad i söder till Torneå i norr, från Uddevalla i väster till utposterna längst i öster, Kexholm vid Ladoga, och befästningen Nyen på platsen för det nuvarande S:t Petersburg.



Hecatompolis Suionum Svenskarnas hundra städer är namnet på Olof Hermelins handskrift. Originalen finns på Carolina Rediviva i Uppsala.

Några riktiga stadsporträtt kan man knappast tala om, sanningen att säga lägger Hermelin ofta mer krut på att skildra omgivningarna än själva staden. Ta till exempel Enköping, som faktiskt inte beskrivs med ett ord, men som enligt skalden är belägen i en trakt av elyseisk skönhet, där blomstergudinnan Flora strövar i lunderna, najader leker i sprittande böljor, och fruktbarnhetsgudinnan Ceres dansar över odlingsmarken.

- Ja, Enköping dryper verkligen av paradisioner, säger Tore Wretö.

Hermelin ägnar sig ju genomgående åt skönmålningar. Några oår förekommer ingenstans. De enda mörka sidorna är den förstörelse som har drabbat en del städer genom brand och krig. Han var mycket politiskt korrekt.

Antika gudomligheter vimlar det av i Hecatompolis, särskilt ofta förekommer gudinnan Ceres som har anförtrodd uppgiften att framhålla Sveriges företräden som jordbruksland. Havsgudomar som Nereus och Thetis åberopas när handelsplatser med goda kommunikationer ska berömmas, i djupen under Falun med dess koppargruva ruvar rikedomens gud Pluto, och så vidare.

Hermelin är en utpräglad materialist, något djupperspektiv anlägger han inte, säger Tore Wretö.

Men det är ju intressant att somliga orter redan då var förknippade med vissa näringsgrenar, som Borås, där man spinner ull, och Falköping, som Hermelin lovsjunger för de fina ostarna.

Något sanningsvittne när det gäller historieskrivning är dock inte Hermelin, och hans etymologiska utredningar är ibland halsbrytande. Ortnamnet Härnösand härleder han till vikingatids härnadståg, för att förklara namnet Hudiksvall tar han till en forntida hövding vid namn Hunding, och om det nu beror på ortnamnet eller ej hävdar han med bestämdhet att folk i Sundsvall är sundare än andra.

En fråga som inställer sig är förstås om Hermelin själv verkligen hade besökt alla de städer han skrev om

Nja, det har ha väl inte, säger Tore Wretö.

Men några av dem kände han väl till, som Filipstad där han var född, Karlstad där han gick i skola, och Uppsala förstås, där han studerade. Som kringvandrande djäkne hade han också fått möjlighet att se sig omkring en del. Dessutom frågade han säkert ut studenterna i Uppsala om deras hembygd, de var en viktig källa till den sortens uppgifter i olika sammanhang.

Hecatompolis Suionum betyder Svenskarnas hundra städer, men Hermelin skrev 101 dikter, att döma av hans egen numrering. Tore Wretö har dock bara översatt 90, drygt 90 för att vara exakt.

Det saknas nämligen ett ark i handskriften där tio dikter har gått förlorade. Och av en dikt, den om Kungsbacka, återstår bara ett fragment, berättar han.

Vilka städer de försvunna dikterna handlade om kan man förstås bara spekulera om, men Tore Wretö nämner flera som rimligen borde ha varit med.

Jag tänker på Skanör och Falsterbo, på Ronneby som var en betydelsefull stad på Hermelins tid, och på Umeå. Och så saknas flera städer i Finland, Nyslott, Brahestad och Villmanstrand till exempel.

Originalmanuskriptet, Hermelins egen handskrift, finns idag på universitetsbiblioteket Carolina Rediviva i Uppsala. Därutöver finns ett par avskrifter från 1700-talet, en i Karlstad och en i Linköping.

Men manuskriptet har en delvis dunkel historia, säger Tore Wretö.

Texten blev ju aldrig spridd. Den trycktes inte, och den spreds inte heller genom avskrifter, vilket annars

var vanligt. Det verkar som om Hermelin inte blev riktigt färdig med den. Ibland upprepar han sig, som om han prövade olika varianter och ännu inte har bestämt sig för vilket han ska välja. Dessutom kan man ju undra vad Olof Hermelin, som bara var omkring 25 när han nedtecknade sina 101 dikter, egentligen hade för avsikt med sitt projekt.

Kanske hade han tänkt sig att nå ut även till en utländsk publik med sitt storsvenska budskap, men vi vet inte, säger Tore Wretö.

För egen del är Tore Wretö på väg att lägga Olof Hermelin till handlingarna. En kommentar i form av en vägvisare till dikterna har han redan skrivit, och ytterligare en kommentar har Hans Helander lovat stå för. Han har också åtagit sig att sondera möjligheterna att äntligen, efter mer än 300 år, få Hecatompolis utgi-

ven. Några framtida projekt vill Tore Wretö egentligen inte tala om - se bara hur det gick förra gången!

Fast svensk latindiktning intresserar honom, medger han, och visst har han en idé. Han tar fram ett gammalt biografiskt lexikon som han en gång köpte för en krona på ett antikvariat.

Slå upp Bellman, Johan Arndt, säger han.

Vad står det? 1664-1709, ja. Det var Carl Michael Bellmans farfar, professor i värtalighet och känd som en mycket framstående latindiktare ...

Eva Bäckstedt 08 135173, eva.backstedt@svd.se

Fem städer översatta av Tore Wretö

SKÖVDE

Fastän jag funnit min plats helt anspråkslöst nära till stranden,
och utan traktan att själv bygga mig ståtliga hus
är jag med vinsten tillfreds som odlade torvan mig skänker,
nöjd med grödorna som frodas i näringsrik jord.
Sant nog är vägen mig lång till det fjärran, blånande havet,
följden blir dock att jag ej skadas av främmande sed

GÄVLE

Gävle förtjänar sitt namn av en gästfri och angenäm boplatz
för att ej främlingen ge intryck av ovänlig kust;
därför mot isande hav hon vänder sin älskvärda sida,
gärna hon låter sin gäst trampa sin vänliga mark.
Dock för han ofta en last av nyttiga ting över havet,
som slår sin skummande våg mot hennes saltstänkta strand.
Om vi däremot ser till allt som jorden frambringar,
Vad är viktigast, säg, det eller fraktfart till sjöss

NORA

För att få bergsbon stark genom hård och farofylld möda,
därför naturen har gömt malmådern djupt under jord.
Gruvdrift förtjänar beröm men i spåren av denna vill följa
hänsynslös girighet, lusten till gränslöst förvärv.
När väl de levande tvangs att vistas i skuggvärldens tystnad,
blev deras sinne snart märkt av ett liv under jord.
Nora som omges av både rika och skyhöga malmberg,
vet att du fått dem titt skänks av din allsmäktige Gud.

NORRKÖPING

Om vi betraktar en stad så rik på en mångfald produkter
och där bebyggelsen så präglas av konstfärdighet,
där i smedjornas rad i hettan det smides förfaret,
kopparn formas till ting värdiga Daedalus hand;
hur dock allt detta nu och framgent än väcker beundran,
grunden till framgången är stadsbornas strävsamma liv.

LULEÅ

Främlingen som sig beger till detta polstjärnans hemland,
detta bottniska land bundet av köld och is,
lätt förleds han att tro att jorden ej duger till odling,
vattnen ej ger någon fångst, gräs ej kan mejas på äng.
Medan åkrar i syd står ljusa av växande gröda,
myllas, när här det blir dags, kornet omsider i jord.
Ändå fast tiden är kort, två månader endast, blir skörden
rik där den mognat i hast redo för lien att slås.
Sår man ock sent är dock säden i tid inom ladornas väggar,
boskapen göder sig glupskt betande ängarnas gräs.
Nämna behöver jag ej de fiskstim som uppfyller havet.
God som den tillgången är fyller den mina behov.
Om här uppe i nord vårt klimat är ett hinder för odling,
vimlar i vattnen dock massor med matnyttig fisk.

(Ur Hecatompolis av Olof Hermelin, övers. Tore Wretö)

Nätverket gratulerar Maria Kulle till Guldbaggen

Publicerat i SvD den 30 januari 2005

Maria Kulle

Född: Den 26 april 1960.

Föräldrar: Jarl Kulle och Louise Hermelin.

Egen familj: Skådespelaren Lars-Erik Berenett och sonen Emanuel, sju år.

Bor: I Viken strax utanför Helsingborg.

Bakgrund: Teaterhögskolan Malmö 1985-88. (Kom in vid nionde försöket!)

Roller i, bland annat, Ivar Kreuger, Den tatuerade änkan och Sprängaren.

Anställd Stockholms Stadsteater 1992-2000.

Just nu: Knuten till Helsingborgs stadsteater. Spelar mamman/drottningen i en nyversion av Askungen och repeterar Margareta Garpes Limbo, premiär 19 mars.

Aktuell: Fick Guldbaggen för Bästa kvinnliga huvudroll i Fyra nyanser av brunt, som sänts i fyra avsnitt i SVT1.

Styrka: Jag har lätt för att skratta - och gråta.

Svaghet: Jag har lätt för att se livet svart.

Oanad talang: Jag är fena på att städa, röja.

Läser: Just nu Anne på Grönkulla, som jag fick av mamma i julklapp.

Lyssnar på: Gärna Eva Cassidy.

Mallig över: Den här veckan är jag mallig över mig själv. Men det lär snart gå över.

Lärt av Killinggänget: Hjälp, vad ska jag svara. De är så begåvade, har så säker blick. Och är så roliga. De gör mig glad.



Riddarhusets kulturdagar 2005

Riddarhuset profilerar sin kulturella inriktning genom att tillsammans med Vetenskapsakademien, Vitterhetsakademien och Stockholm Sinfonietta arrangera Kulturdagar på Riddarhuset 5-11 september. Det är ett späckat program som Riddarhuset erbjuder. Nätverket har följt Riddarhuset i deras förberedelser av Kulturveckan och vågar utlova många intressanta programpunkter. För närmare detaljer om programmet se Riddarhusets hemsida.

Under hela veckan visas en utställning av Tyra Kleen och hennes mångfacetterade konstnärs- och författarskap.

Måndagen den 5 september ägnas åt 1600-talet Stadsvandring i Gamla sta'n samt föreläsning av Professor emeritus Gunnar Eriksson om Olof Rudbeck står också på programmet. Kvällen avslutas med Barockkonsert av Lilla Akademien.

Tisdagen ägnas åt 1700-tal med föredrag av Magdalena Ribbing, stadsvandringar, föreläsning om heraldik samt konsert av Stockholms Sinfonietta.

1800-talet är temat för onsdagen den 7 september med föreläsning av Henrik Gartz om Riddarhusets arkitekter, stadsvandringar, seminarium om 1800-talets skulpter. Dagen avslutas med en viskväll.

Torsdagen den 8 september har programmet kommit till 1900-talet med föreläsning och stadsvandringar. Kvällen avslutas med att "Riddarhusensemblen" spelar slag-

dängor. Man undrar vilka artister som döljer sig bakom den okända gruppens namn.

Fredagen den 9 september är det konsert, föreläsning om Riddarhuset, utdelning av resestipendium och dirigentpriset. Kvällen avslutas med konsert av Stockholms Sinfonietta.

Söndagen är det evenemang för barn med bl a Wille Crafoord.



Bälte kan rädda liv på fiskare

GREBBESTAD: Ett räddat liv för några tusenlappar. Det tycker Christoffer Hermelin är rimligt. Därför har han utvecklat ett säkerhetsbälte till fritidsbåtar och yrkesfiskare.

För knappt fyra år sedan var Grebbestadsbon Christoffer Hermelin ute för att ta upp sina hummertinor ute vid Hummerskären i yttersta skärgården. Han fick upp tre tinor i blåsten.

Då ramlade han överbord när det kom en kraftig våg som han inte kunde parera eftersom han samtidigt försökte få upp den fjärde tinan.

Han räddade sig slutligen upp i båten. Åkte hem och under några nätter med god sömn hände tydligen något. En morgon vaknade han upp och hade allting klart för sig.

Jag visste precis hur ett säkerhetsbälte för fritidsfiskare och yrkesfiskare skulle konstrueras. Åtminstone såg jag det framför mig, säger Christoffer Hermelin.

Vågen som kom sköljde över motorn så den stannade. Och han klarade sig upp i båten eftersom han bundit sig fast. Det betydde att både båt och människa höll ihop.

Tummen upp för ett patent

Men vad gör man om motorn inte stannar. Om man inte bundit sig fast är risken stor att den bara försvinner i fjärran. Har man bundit sig fast och motorn går är det stor risk att man blir överkörd och med kraftig motor hackad till småbitar av propellern.

”Ja, det var precis så jag såg det. Det är ju ett samspel mellan båt och människa”.

Om båten försvinner eller om motorn inte stannar har man inte lång tid på sig för att överleva i kylslaget vatten. Båten kan försvinna åt ett håll och människan åt ett annat. Och Sjöräddningen kan få stora problem att hitta fram för att försöka fullfölja sin uppgift att rädda människoliv.

Resultatet av några natters god sömn blev dryga tre års utvecklingsarbete med hjälp av flera lokala företag som Thoréns mekaniska verkstad i Fjällbacka och Syversens segelmakeri på Smögen, men även från Värnamo, Christoffer Hermelins senaste arbetsplats före pensioneringen.

Nu har Christoffer Hermelin fått patent på sin idé. Även Sveriges Provnings- och Forskningsinstitut (det som tidigare hette Statens Provningsanstalt) har testat hans säkerhetsbälte och gjort tummen upp. Linan bröts vid drygt 800 kilos tryck. Därför blir det en säkerhetsmarginal vid ungefär 450 kilo plus att linan är töjbar. Idén bygger på en fjädrande lina som man sätter fast i ryggen på en fjädrande lina som man sätter fast i ryggen på själva säkerhetsbältet. Linan rullas ut från ett linhus som förankras i båten. Vid normalt arbete i

båten har man en fri rörelse på 4,5 meter på båten, ungefär vad som behövs ombord.

Om man faller överbord och alltså passerar 4,5 metersgränsen slår en helt inkapslad strömbrytare till och motorn stannar.



Brytaren ersätter död mans grepp. Säkerhetsutrustningen består alltså av ett linhus, cirka 25 gånger 15 centimeter med lina och brytare samt ett bälte med fäste i ryggen för linan. Det är allt. Den går lätt att komplettera med en elektronisk sändare.

Yrkesfiskarna har provat utrustningen.

De tycker idén är god, säger Christoffer Hermelin. Utrustningen är patentsökt inom EU och Norge. Nu letar Christoffer Hermelin tillverkare och marknadsförare. Han har vissa förhoppningar om att paketet ska kunna tillverkas i Bohuslän, men inser att det kan bli fråga om att förlägga tillverkningen någon annanstans i Sverige eller ute i Europa.

Vad kan det här komma att kosta?

Hur mycket är ett människoliv värt, frågar Christoffer Hermelin retoriskt, men medger att han hoppas på ett försäljningspris på under 5 000 kronor.

Om allt går på räls kan tillverkning komma igång framåt sommaren.

Det här är inget för racerbåtar som kör i 40 50 knop, poängterar Hermelin.

Ingmar Archenholtz, Göteborgs-posten

Lilla Bukowskis decemberauktion 2004

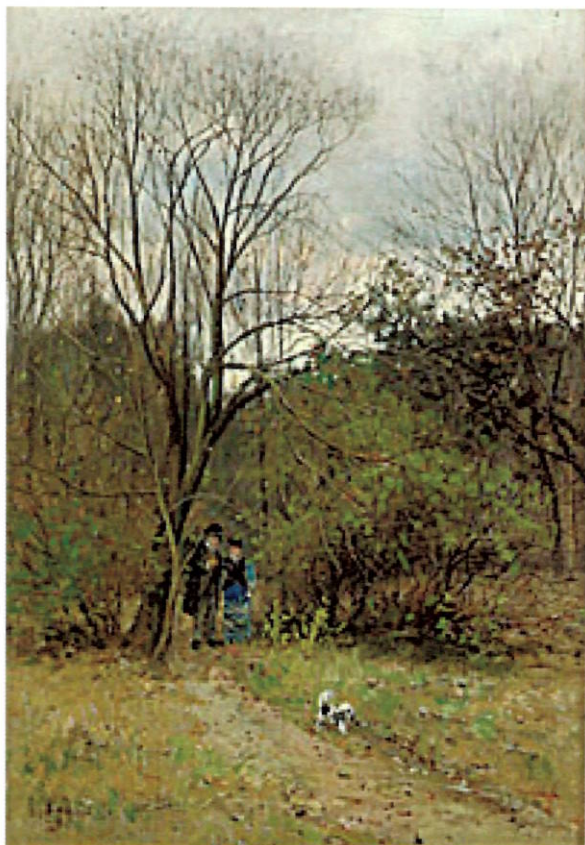


Norrlandsby vid älv.

Olof H. Daterad 1900. Duk 36 x 54 cm.

Utropspris: 8.000 - 10.000:-

Oloftavlor Bukowskis internationella vårauktion 2005



Vårpromenad.
Duk 50 x 35,5 cm.
Utropspris: 12.000 - 15.000:-

*Och till sist
en riktigt varm, härlig
och avkopplande sommar
önskas er alla*



I skogsläntan.
Daterad 15 okt. 1882. Duk 65 x 89 cm.
Utropspris: 35.000 - 40.000:-



I säterdalen.
Daterad -92. Duk 38 x 52 cm.
Utropspris: 25.000 - 30.000:-

Johan	Nytorpsvägen 30, 191 35 Sollentuna	08-35 01 56 johan@hermelin.com
Erik	Herrhagsvägen 16, 122 48 Enskede	08-648 08 19 erik.hermelin@swipnet.se
Jan	Blecktornsstigen 6, 116 66 Sthlm	08- 644 36 38 jan@hermelin.com
Mauritz	Lidnersplan 11 3 tr, 112 53 Sthlm	08-761 11 07 mauritz@hermelin.com
Cecilia	Ribegatan 120, 164 41 Kista	08-750 51 21 hermelin.nilsson@swipnet.se
Fredrik	Bävervägen 72, 191 39 Sollentuna	08-92 77 37 nfim.hermelin@swipnet.se
Olof	Dalagatan 25 1tr 113 24 Sthlm	08-30 06 15 olof.hermelin@rekonstruktionskapital.se
Otto	Mosstorpsvägen 47, 181 56 Lidingö	08765 13 73 otto.hermelin@geo.su.se